

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

17. 5. 2010

B7-0270/2010

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Evropské rady a Komise
v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu
o Evropě 2020 – nové evropské strategii pro zaměstnanost a růst

Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit
za skupinu Verts/ALE

Usnesení Evropského parlamentu o Evropě 2020 – nové evropské strategii pro zaměstnanost a růst

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise KOM(2010)0250 o posílení koordinace hospodářské politiky,
 - s ohledem na nařízení Rady, kterým se zavádí evropský mechanismus finanční stabilizace,
 - s ohledem na schůzku čelních představitelů států či vlád eurozóny, která se uskutečnila dne 7. května 2010,
 - s ohledem na zasedání Evropské rady, které proběhlo ve dnech 25.–26. března 2010,
 - s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropa 2020 – strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010) 2020),
 - s ohledem na neformální zasedání Evropské rady, které se konalo dne 11. února 2010,
 - s ohledem na závěry předsednictví po jednáních Evropské rady v březnu 2000, 2001, 2005, 2006, 2007 a v prosinci 2009,
 - s ohledem na veřejnou konzultaci, kterou zahájila Komise na téma strategie EU 2020 a její výsledky (SEK(2010)116),
 - s ohledem na hodnocení Lisabonské strategie vypracované Komisí (SEK(2010)114),
 - s ohledem na články 3 a 122 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na prohlášení Evropské rady a Komise o Evropě 2020 – nové evropské strategii pro růst a zaměstnanost,
 - s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že konzultace Komise o budoucí strategii EU 2020 postrádá znaky řádného procesu konzultace zúčastněných stran a nebyl do ní zapojen Evropský parlament,
- B. vzhledem k tomu, že cílů Lisabonské strategie nebylo dosaženo; vzhledem k tomu, že definice budoucí strategie EU 2020 by měla být tedy založena na řádném a důkladném vyhodnocení Lisabonské strategie,
- C. vzhledem k tomu, že kvůli krizi mizí miliony pracovních míst, zhoršily se obavy pracovníků ze ztráty místa a šíří se chudoba; vzhledem k tomu, že 16 % obyvatel EU je v situaci, kdy jim hrozí chudoba; vzhledem k tomu, že 9,6% obyvatel EU je

nezaměstnaných; vzhledem k tomu, že 8 % zaměstnaných obyvatel EU je považováno za „chudé pracující“, jejichž příjem se pohybuje pod hranicí 60 % celostátního průměru,

- D. vzhledem k tomu, že hospodářská a finanční krize odhalila strukturální zranitelnost EU, a obzvláště eurozóny; vzhledem k tomu, že situace v Řecku a v dalších zranitelných zemích Hospodářské a měnové unie, která v posledních týdnech přerostla v systematickou krizi eurozóny, je nanejvýš znepokojivá a je naléhavou výzvou pro širší a rychlejší hospodářskou integraci EU,
- E. vzhledem k tomu, že snadná dostupnost úvěrů, krátkozraký přístup, deregulace finančnictví a přílišné zadlužování a riskování na finančních trzích podněcovaly spekulativní jednání, které pak vedlo k nepodloženému růstu a k nárůstu neudržitelné nerovnováhy jak v rámci EU, tak i v celosvětovém měřítku; vzhledem k tomu, že v rámci krize dochází k masivnímu přesunu bohatství z veřejného do soukromého sektoru,
- F. vzhledem k tomu, že je nezbytné urychleně přijmout radikální opatření pro boj proti změně klimatu,
- G. vzhledem k tomu, že silná závislost na konvenčních palivech a neefektivní používání surovin ohrozily cestu EU směrem k udržitelnému hospodářství,
- H. vzhledem k tomu, že má-li se řešit změna klimatu a zajistit bezpečnost dodávek, vysoká zaměstnanost a sociální soudržnost, je jedinou možností zrychlit přechod na vysoce účinné „zelené“ hospodářství plně založené na obnovitelných zdrojích,
- I. vzhledem k tomu, že účinnost využívání zdrojů a snižování jejich spotřeby v absolutních hodnotách jsou nezbytným předpokladem pro zajištění environmentální udržitelnosti,
- J. vzhledem k tomu, že stárnutí populace se zrychluje a současně se bude počet ekonomicky aktivního obyvatelstva od roků 2013–2014 snižovat,
- K. vzhledem k tomu, že existuje jednoznačná potřeba rozdělit práci a péči rovnoměrněji mezi muže a ženy, zlepšit situaci žen na trhu práce a obecněji posílit rovnost žen a mužů,
- L. vzhledem k tomu, že investice do vzdělávání, odborné přípravy a celoživotního vzdělávání jsou klíčovým prvkem vedoucím ke zlepšení životních podmínek a k hospodářství založenému na znalostech a inovaci,
- M. vzhledem k tomu, že představa Komise o budoucnosti strategie EU 2020 nebere v potaz významnou úlohu biologické rozmanitosti a zemědělství a širší úlohu, již hrají ekonomiky venkovských oblastí při zabezpečování dodávek potravin, řízení přírodních zdrojů a rozvoji zaměstnanosti, ani jejich obrovský potenciál pro boj proti změně klimatu a vyrovnávání se s dalšími klíčovými výzvami; vzhledem k tomu, že celosvětové environmentální, sociální a hospodářské náklady vyplývající ze ztráty biologické rozmanitosti v roce 2008 jsou ve zprávě o ekonomické hodnotě ekosystémů a biologické rozmanitosti („*The economics of ecosystems and biodiversity*“, TEEB) odhadovány na částku v rozmezí 1 350 a 3 100 miliard EUR ročně a do roku 2050 na 7 % celosvětového HDP,

- N. vzhledem k tomu, že z postojů Komise a Evropské rady ke strategii EU 2020 je jasné, že tyto orgány si evidentně neuvědomují nutnost zásadně reformovat společnou zemědělskou politiku a politiky rozvoje venkova s cílem zabezpečit dodávky potravin, zavádět prostřednictvím správy vodních zdrojů a půdy udržitelné postupy, snížit závislost na ropě, chránit biologickou rozmanitost a udržitelným způsobem diverzifikovat pracovní místa v zemědělství a hospodářství ve venkovských oblastech,
- O. vzhledem k tomu, že rozpočet EU představuje jen 2,5 % celkových veřejných výdajů v EU a méně než 1 % HDP EU,
- P. vzhledem k tomu, že Evropská rada v rámci přezkumu Lisabonské strategie v polovině období, který proběhl v březnu 2005, opětovně prohlásila, že tuto strategii je třeba chápat v širším kontextu udržitelného rozvoje, který je považován za klíčový princip, jímž se řídí všechny politiky a činnosti Unie,
- Q. vzhledem k tomu, že v Lisabonské smlouvě je jasné stanoveno, že Unie vymezuje a provádí svou vnější činnost ve snaze podporovat udržitelný rozvoj v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti životního prostředí v rozvojových zemích s hlavním cílem vymýtit chudobu a povzbuzovat zapojení všech zemí do světové ekonomiky,

Posílení správy ekonomických záležitostí a integrace jako jediných způsobů, jak zabránit rozpadu a zajistit udržitelnou obnovu

1. zdůrazňuje, že dva hlavní cíle strategie EU 2020 by v současné situaci hluboké hospodářské a sociální krize měly spočívat v bezodkladném zajištění sociální ochrany a v řešení problémů životního prostředí;
2. je toho názoru, že Lisabonská strategie nebyla úspěšná a že strategie EU 2020 dopadne podobně, pokud nebude kromě mezivládní koordinace usilovat také o důslednější, demokratickou a posílenější správu ekonomických záležitostí na úrovni EU;
3. domnívá se, že současná krize zdůrazňuje zranitelnost a slabiny modelu správy a rozvoje, který EU uplatňovala v posledních třiceti letech;
4. je nanejvýš znepokojen dnešní situací v eurozóně a jejím vývojem směrem k systémové krizi;
5. vítá nařízení z 10. května 2010, kterým se zavádí evropský mechanismus finanční stabilizace, ale důrazně odsuzuje skutečnost, že Rada před tím, než přiznala nouzovou situaci a přijala náležitá opatření, čtyři měsíce váhala a vymlouvala se; lituje toho, že situaci zhoršily katastrofické kroky, které byly podniknuty v reakci na krizi v Řecku; vyzývá k vytvoření stálého rámce k řešení kritického státního zadlužení;
6. bere na vědomí sdělení Komise KOM (2010) 250 jako významný přínos k rozsáhlé reformě správy EU; je toho názoru, že příští návrhy Komise týkající se hospodářského dohledu by měly být založeny na čl. 121 odst. 6 tak, aby další návrhy k této problematice mohly být přijímány spolurozhodováním podle řádného legislativního postupu;

7. domnívá se, že posílenější správa ekonomických záležitostí EU a integrace se musí opírat o následujících pět pilířů;

1. Fiskální odpovědnost, zvýšený dohled nad makroekonomickým vývojem a anticyklická koordinace rozpočtové politiky

8. vyjadřuje hluboké obavy nad neudržitelnou úrovní veřejného dluhu a nad jeho předpokládaným rychlým nárůstem v letech 2010 a 2011 z důvodu opatření na záchranu bank a nezbytné expanzivní fiskální politiky, která je reakcí na stávající krizi, což představuje ještě větší zátěž, pokud si uvědomíme, že budoucí generace rovněž převzme rostoucí ekologický a soukromý finanční dluh; připomíná, že již v období před krizí došlo v mnoha členských státech k neudržitelnému nárůstu soukromého zadlužení;
9. připomíná, že členské státy musí přijmout náležitá opatření, aby snížily veřejné zadlužení na udržitelnou úroveň, přičemž musí řádně zohlednit svou cyklickou situaci, včetně úrovně soukromého zadlužení a stavu běžného účtu; zdůrazňuje nebezpečí deflační pasti, která hrozí v případě, že schodky veřejných financí a mzdy nezohledňují obecnou finanční situaci členských států a konkrétněji pak mezeru výstupu;
10. zdůrazňuje, že současné mechanismy pro politickou koordinaci uvnitř eurozóny musí být rozšířeny, aby mohly řešit současnou a budoucí ekonomickou nerovnováhu a rozdíly v rámci eurozóny; lituje v této souvislosti, že neexistují závazná ujednání mezi vládami na posílení koordinace v rámci HMU a obecněji EU;
11. naléhavě žádá Evropskou radu, aby v souladu s články 121 a 136 přijala soubor hlavních směrů, na jejichž základě by byly vytvořeny koordinované a harmonizované anticyklické fiskální politiky, jakož i další mechanismy solidarity v rámci EU, jejichž účelem by bylo řešit vnitřní nerovnováhu a asymetrické šoky, podpořit sbližování a zvýšit účinnost přidělování zdrojů;
12. zdůrazňuje, že některé nedostatky ve vytváření HMU a do určité míry i hospodářské politiky partnerských států komplikují členským státům situaci při nápravě situace v jejich finančních institucích; zejména lituje, že koordinace fiskální politiky je omezena na pravidla stanovená v Paktu o stabilitě a růstu, který se vztahuje výhradně k veřejným schodkům a k veřejnému zadlužení;
13. domnívá se, že je třeba přezkoumat pravidla Paktu o stabilitě a růstu, která nebyla vytvořena pro podmínky vyplývající z úrovní akumulovaného dluhu po krizi v mnoha členských státech či za účelem sledování vývoje soukromého zadlužení;
14. v tomto ohledu se ztotožňuje se sdělením Komise o posílení hospodářské koordinace (KOM (2010) 250) a souhlasí s tím, že je nezbytné vypracovat nové hodnocení, které by šlo nad rámec Paktu o stabilitě a růstu a jehož součástí by byl příslušný soubor ukazatelů jak vnějšího, tak i vnitřního vývoje, které budou signalizovat nutnost zasáhnout a budou zahrnovat: „vývoj reálných směnných kurzů“, „vývoj nákladů na jednotku pracovní síly“, „růst úvěrů“, „tvorbu a příliv kapitálu“, „vývoj produktivity“, „vývoj na trzích s aktivy“ (včetně trhu se soukromým zadlužením a trhu s bydlením) a „pozice čistých zahraničních aktiv“;

15. domnívá se, že je zásadní zajistit, aby vnitrostátní údaje používané při dohledu nad kroky hospodářské politiky členských států nebo při dohledu nad hospodářskými ukazateli dohodnutými na úrovni EU byly přesné, správné a vzájemně srovnatelné; mimoto podporuje posílení schopností Komise (agentury Eurostat) provádět audit národních účtů členských států;
16. vyzývá země s přebytky běžného účtu, aby podporovaly zaměstnanost a vnitřní poptávku mimo jiné zvýšením investic zajišťujících udržitelnost a ukončením zdrženlivé mzdové politiky; vyzývá země s deficitem běžného účtu, aby omezily nadměrnou spotřebu a zvýšily udržitelné investování;
17. zdůrazňuje, že kázeň v podobě zdrženlivé mzdové politiky také působí jako brzda růstu příjmů domácností, a tím i soukromé spotřeby; varuje proto, aby zdrženlivá mzdová politika nebyla přeceňována jako hlavní prostředek k dosažení cenové stability; připomíná, že větší globální konkurence již pomohla snížit tlak na mzdy, přičemž vyšší ceny komodit oslabily kupní sílu spotřebitelů EU;
18. zastává názor, že v EU by mělo být pravidlem, že se reálné mzdy vyvíjejí stejným tempem jako produktivita;

II. Podstatné posílení finanční regulace a finančního dohledu

19. domnívá se, že dohledu a regulaci musí podléhat veškeré finanční trhy, subjekty a nástroje a také finanční infrastruktury se systémovým významem, jako jsou systémy, mechanismy a platformy v oblasti plateb, zúčtování a vypořádání, a služby spojené s úschovou cenných papírů, aby byla zachována finanční stabilita, která představuje klíčový veřejný statek;
20. je toho názoru, že k zachování finanční stability je zapotřebí uplatnit přístup využívající tato tři opatření:
 - i) pevný rámec preventivních předpisů vycházející z boje proti spekulacím a z internalizace negativních externích faktorů vznikajících na finančních trzích na základě zásady „znečišťovatel platí“, včetně:
 - daně z finančních transakcí a progresivních bankovních poplatků,
 - pevného rámce pro jednotný evropský dohled,
 - podstatně účinnějších pravidel obezřetnosti, k nimž budou patřit vyšší a kvalitativnější požadavky, pokud jde o kapitál, jako jsou například anticyklické požadavky na kapitál a likviditu, poměr pákového efektu a progresivní požadavky na kapitál a likviditu v závislosti na velikosti firmy, a zahrnutí všech finančních subjektů a trhů, obzvláště stínového bankovního systému, alternativních fondů, derivátů a kapitálového toku z daňových rájů a do těchto rájů,
 - strukturálních reforem finančních trhů za účelem směrování vkladů a úspor do investic zaměřených na udržitelný růst, ekologii a tvorbu pracovních míst;
 - ii) mechanismy včasného zásahu působící na základě posílení kontrolních a zásahových

pravomocí budoucích evropských orgánů dohledu, které by rovněž měly možnost dočasně určité produkty zakázat a omezit případné nebezpečné postupy;

iii) jednotný evropský rámec pro řešení přeshraničních krizí založený na spravedlivém rozdělení zátěže, při němž se s dceřinnými společnostmi zachází stejným způsobem a o řešení se musí před daňovými poplatníky zasazovat zejména akcionáři a věřitelé;

iv) rámec za účelem zajištění vnitřních prostředků eurozóny, kterými by bylo možné zabránit riziku neplnění finančních závazků, jelikož tyto prostředky by kombinovaly vnitrostátní fiskální kázeň s mechanismem finanční podpory pro případ krajní nouze; vyzývá Komisi, aby usilovala o vybudování systému pro řešení dlouhodobých krizí, například Evropského měnového fondu (EMF), který by umožňoval dočasné poskytnutí finanční podpory členskému státu eurozóny v případě nouze;

21. naléhavě vyzývá Radu a Komisi, aby v nadcházejících týdnech prokázaly, že si začaly brát ponaučení z posledních dvou chaotických let, a aby tudíž zásadním způsobem změnilly svůj postoj k souboru předpisů o dohledu a v souladu se zprávami přijatými ve výboru ECON zvýšily své ambice;

22. zdůrazňuje, že nadměrný nárůst úvěrů zvyšuje riziko vzniku cenové bubliny na trhu s aktivy; vyzývá proto ECB a Evropský systém centrálních bank, aby zvážily vhodná opatření, jako je například úprava požadavků na minimální rezervu, s cílem chránit finanční stabilitu tím, že se zamezí nepřiměřenému růstu soukromého zadlužení;

23. připomíná, že případy globální nerovnováhy související s výkyvy směnných kurzů, například mezi dolarem, renminbi a eurem, je třeba rovněž řešit, a zamezit tak do budoucnosti finančním krizím; vyzývá proto Euroskupinu, Radu a ECB, aby zintenzivnily koordinaci svých činností v oblasti kurzové politiky;

24. zdůrazňuje, že je třeba, aby eurozóna docílila jednotného zastoupení v příslušných mezinárodních finančních institucích a aby při jednání o politikách směnných kurzů vystupovala jednotně;

III. Harmonizace daňové politiky a nové zdroje pro zajištění obnovy

25. vyzývá Komisi, aby navrhla soubor opatření, jejichž cílem bude podpora členských států při obnovování rovnováhy veřejných účtů a financování veřejných investic prostřednictvím:

a) eurobondů;

b) přechodu z daňové konkurence, kterou uplatňují členské státy, na daňovou spolupráci, jejíž součástí bude i časový rozvrh pro zavedení společného konsolidovaného daňového základu pro zisky právnických osob, a mechanismu, který zaručí minimální koordinaci sazeb daně z příjmů právnických osob, podobně jako je tomu v současnosti u DPH;

c) koordinovaného zavedení ekologických daní s cílem přesunout zátěž z daní ze mzdy na neudržitelné činnosti a produkty;

- d) zavedení daně z finančních transakcí v celé EU;
- e) progresivního bankovního poplatku odvozeného od velikosti instituce a výše nepojištěného krátkodobého financování;
- f) zavedení povinnosti předkládat zprávy o příjmech právnických osob a daní z těchto příjmů v jednotlivých zemích a také automatické výměny informací;
- g) uzavření daňových rájů, přičemž nejdříve by byly uzavřeny ty z nich, jež se nacházejí v EU;
- h) zavedení zvláštního krizového zdanění neočekávaných zisků velkých energetických firem a dalších podniků s vysokými zisky;

IV. Zvýšit rozpočet EU a posílit tak hospodářskou integraci

- 26. domnívá se, že evropský rozpočet nedostačuje k tomu, aby měl vliv na nerovnováhy mezi členskými státy a dosahoval dostatečného proticyklického účinku; doporučuje proto jeho navýšení; domnívá se, že nadcházející diskuse o finančním výhledu poskytuje možnost zahájit úvahu o zvýšení rozpočtu EU, přičemž tato otázka by měla být jednoznačně začleněna do procesu hodnocení strategie EU 2020;
- 27. zdůrazňuje význam takového navýšení budoucího rozpočtu EU, aby zajistil patřičné sblížení dlouhodobých hospodářských výkonů členských států; domnívá se, že nadcházející diskuse o finančním výhledu skýtá příležitost k zahájení politického procesu, jehož cílem by bylo zvýšit rozpočet EU; žádá Komisi, aby předložila návrh na vydání obligací určených k financování konkrétních cílů nad rámec mechanismu finanční stabilizace, který zavedla Rada;

V. EU 2020 jako první krok k Zelenému novému údělu pro Evropu

- 28. vyjadřuje hluboké zklamání nad skutečností, že strategie EU 2020, jak ji schválila Evropská rada na svém zasedání ve dnech 25. a 26. března 2010, postrádá vizi;
- 29. zdůrazňuje, že strategie EU 2020 musí postavit Evropu do vedoucí úlohu v „zelené“ revoluci 21. století, jejímž úkolem je sladit lidský rozvoj s reálnými limity planety Země;
- 30. vyzývá tudíž k tomu, aby byl celkový cíl strategie EU 2020 změněn z pouhého úsilí o růst HDP na širší politickou vizi budoucnosti EU jako sociální a udržitelné Unie, která do středu politického rozhodování umístí člověka a ochranu životního prostředí a bude usilovat o dobré životní podmínky a ty nejlepší příležitosti pro všechny; v této souvislosti zdůrazňuje, že konkurenceschopnost není sama o sobě cílem;
- 31. je přesvědčen, že tato nová strategie by nad rámec samotného HDP měla zahrnovat soubor ukazatelů umožňujících posuzovat životní podmínky a zohledňujících širší hospodářské vnější faktory a tlak na životní prostředí a že by tyto ukazatele měly být definovány, přijímány a vyhodnocovány za použití demokratických a inovativních postupů;
- 32. bere na vědomí hlavní cíle schválené Evropskou radou; vyjadřuje politování na tím, že

většina těchto cílů postrádá ambice a pro některé neexistují konkrétní ukazatele, což by mohlo v případě některých zásadních otázek, jako je sociální začleňování, vzdělávání a boj proti chudobě, znamenat krok zpět; vyjadřuje obavy na skutečností, že členské státy mají do června 2010 stanovit své vnitrostátní cíle zohledňující hlavní cíle a ukazatele EU, přičemž několik z nich dosud nebude v té době ještě schváleno;

33. bere na vědomí hlavní cíle týkající se míry zaměstnanosti mužů a žen; vyjadřuje nicméně politování na tím, že tento cíl nebere v potaz kvalitu pracovních míst; je přesvědčen o tom, že ústředními prvky strategie musí být jak vysoká zaměstnanost, tak kvalita pracovních míst, a že jednou z priorit by mělo být silnější zaměření na řádné fungování pracovních trhů (vnitrostátních i evropských) a na sociální podmínky; dále je přesvědčen o tom, že tato nová strategie musí klást daleko větší důraz na kvalitu pracovních míst a práci v důstojných podmínkách, včetně boje proti nejisté práci a práci na černo, na vytvoření podmínek pro sladění pracovního a soukromého života, zajištění toho, aby lidé, kteří jsou v současnosti z pracovního trhu vyloučeni na něj znovu získali přístup, především pak lidé s postižením, mladí a starší lidé, menšiny, přistěhovalci a dlouhodobě nezaměstnaní;
34. vyzývá v tomto ohledu Evropskou radu a Komisi, aby definovaly a schválily ambiciózní plán týkající se práce v důstojných podmínkách, jehož součástí bude i cíl v podobě mzdy zajišťující životní minimum; žádá sociální partnery, aby ve spolupráci s Komisí předložili společné evropské iniciativy pro boj proti sociálnímu dumpingu a ke snížení počtu chudých pracujících; naléhavě vyzývá Komisi, aby každoročně zveřejňovala ukazatele související s kvalitou zaměstnání, jak již schválila Rada;
35. vyzývá Radu a Komisi, aby zavedly Evropskou záruku pro mládež podporující právo každého mladého člověka v EU na nabídku práce, učňovské vzdělání, další odbornou přípravu nebo střídavý režim kombinující práci a vzdělávání po uplynutí maximálně 4 měsíců nezaměstnanosti; požaduje, aby byly zavedeny závazné referenční úrovně pro zaměstnanost mladých lidí, které by neměly překročit celkovou průměrnou míru nezaměstnanosti, a rovněž požaduje celoživotní přístup k zaměstnání za podpory odpovídajících státních důchodových systémů;
36. zdůrazňuje, že EU musí zvýšit své úsilí o razantní politiky v oblasti boje proti diskriminaci a o skutečnou politiku sociální soudržnosti, založenou na právech a zaměřenou na snižování nerovnosti a překonávání propasti mezi bohatými a chudými, dosahování lepších výsledků v oblasti zdraví, zlepšování výsledků ve školství, snižování zločinnosti a posilování celého souboru sociálních práv a statků, jichž nelze dosáhnout pouhým bojem proti chudobě;
37. konstatuje, že sociální začlenění, především prostřednictvím omezování chudoby, je jednou z hlavních priorit, které vytýčila Evropská rada; je však hluboce znepokojen tím, že v této otázce nebyly stanoveny jasné cíle; v této souvislosti zastává názor, že strategie EU 2020 by měla výslovně zahrnovat ambiciózní cíle spočívající ve snižování míry chudoby o polovinu každých pět let (tj. cíl dosáhnout míry chudoby ve výši 8,5 % do roku 2015 a 4 % do roku 2020) a ve snižování nerovnosti, především překonávání propasti mezi bohatými a chudými; domnívá se proto, že je chudobu třeba měřit jakožto chudobu „relativní“ s cílem určit osoby, jimž hrozí vyloučení, a že Giniho koeficient by měl být výslovně přijat jako jeden z nástrojů při uplatňování strategie 2020;

38. vyzývá k výraznému zaměření na dosažení rovnosti pohlaví stanovením cíle 60% zaměstnanosti žen v pracovních pozicích, které jsou dostatečně finančně ohodnoceny, aby zajistily ekonomickou nezávislost, a také cíle snížit rozdíl v zaměstnanosti mužů a žen o polovinu každých 5 let (např. snížit rozdíl mezi muži a ženami na 8,5 % v roce 2015 a na 4 % v roce 2020), a to podporou dostupnosti péče o děti pro nejméně 50 % dětí do 3 let a 100 % dětí nad 3 roky věku, vytvořením Evropského střediska pro sledování násilí na ženách a stanovením kvóty 40 % žen ve správních radách podniků;
39. bere na vědomí hlavní cíl týkající se zkvalitnění vzdělávání; odsuzuje skutečnost, že neexistují číselné hodnoty cílů a vyzývá Evropskou radu, aby stanovila cíl, kterým je dosažení 100% ukončení středoškolské docházky, a také jasné kvalitativní cíle a ukazatele pro základní a středoškolské vzdělávání;
40. vyjadřuje politování na tím, že hlavní cíle Evropské rady v oblasti emisí skleníkových plynů, obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti postrádají ambice a v tomto ohledu nepřispívají k získání vedoucí pozice ve světě, který čelí změně klimatu a závažnému vyčerpávání přírodních zdrojů a ve kterém jsou globální ekosystémy na hranici zhroucení;
41. připomíná, že jakýkoli cíl snížit domácí emise skleníkových plynů, který je nižší než -30% ve srovnání s úrovní v roce 1990, je zcela v rozporu s vědeckými poznatky a nezabrání dramatickým dopadům nekontrolovatelné změny klimatu; domnívá se, že takový přístup by jen dále podtrhl ztrátu vedoucí úlohy EU v celosvětové politice v oblasti klimatu; trvá tudíž na tom, že by tento cíl měl být stanoven na úroveň snížení o 40 % pro rok 2020 a o 95 % pro rok 2050;
42. zdůrazňuje, že environmentální udržitelnost závisí na nižším využívání zdrojů v absolutních hodnotách; vyzývá v této souvislosti k přijetí cíle zvýšit účinnost využívání zdrojů o nejméně čistá 3 % vyvíjejícího se HDP ročně; vyjadřuje hluboké politování nad tím, že Evropská rada přijala pouze stanovisko k energetické účinnosti, aniž by jakkoli zmínila účinné využívání zdrojů;
43. vyzývá EU, aby jako první krok na cestě k vysoce účinnému „zelenému“ hospodářství plně založenému na obnovitelných zdrojích stanovila pro strategii 2020 závazné cíle ohledně snížení spotřeby energie o nejméně 20 % ve srovnání s úrovní v roce 1990 a zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie na nejméně 25 % do roku 2020, přičemž by současně odstranila technické a netechnické překážky dalšího rozvoje udržitelných zdrojů energie; odmítá poskytování dotací pochybným a riskantním technologiím, které nemohou přinést snížení emisí skleníkových plynů včas, jako jsou jaderné technologie a technologie zachycování a ukládání uhlíku (CCS);
44. je hluboce znepokojen skutečností, že konkrétní úkoly či cíle, nebo i jen zmínka o cílech v oblasti biologické rozmanitosti pro rok 2020 ve strategii 2020 zcela chybí; vyzývá proto k přijetí měřitelných cílů zaměřených na zastavení ztráty biologické rozmanitosti a funkcí ekosystémů a na jejich obnovu tam, kde je to možné, do roku 2020; ve stejném duchu vyzývá i ke stanovení povinných kritérií pro činnost spojené s využíváním půdy;
45. bere na vědomí hlavní cíl, který představují 3 % HDP vyhrazená na výzkum a vývoj; vyzývá nicméně k přijetí cíle vyčlenit 4 % HDP na výzkum a vývoj a inovace; v této souvislosti se domnívá, že by měly být stanoveny konkrétní cíle kompatibilních nástrojů

financování pro malé a střední podniky a podporovány otevřené normy s cílem zaručit digitální interoperabilitu a dostupnost;

46. zdůrazňuje, že výdaje na vojenský a nukleární výzkum a vývoj by měly být vyloučeny ze 4% podílu HDP věnovaného na výzkum a vývoj a cíle v oblasti inovací;
47. vyzývá k jasnému začlenění cílů EU v oblasti ekologických inovací do záměru využít 4 % HDP;
48. upozorňuje, že je třeba, aby byl proveden přezkum systému práv duševního vlastnictví, neboť příliš striktní systém patentů a výlučných práv může ve skutečnosti zpomalit inovace a omezit přístup k hlavním zdrojům a porušovat základní práva; zdůrazňuje, že by měly být odstraněny zbytečné překážky volného pohybu poznatků, neboť výměna poznatků je zásadním nástrojem pro dosažení prosperity;
49. vyzývá k podpoře inovací prostřednictvím patentových sdružení, patentových platforem, udělováním cen na podporu inovací, vydávání licencí s plnými právy a inovačních uskupení, povinného vydávání licencí a také dalších nástrojů duševního vlastnictví, jejichž účelem je uvést do souladu přístup a inovaci;
50. vyzývá k přijetí integrované a udržitelné průmyslové politiky zaměřené na vytváření zelených pracovních míst, zlepšení účinnosti a využívání zdrojů; zdůrazňuje, že přínosy této politiky by měly být spravedlivě sdíleny a rozděleny a měly by se zaměřit na zlepšení kvality života všech;
51. vyzývá k vytvoření silné vazby mezi strategií EU 2020 a připravovanou obchodní strategií Evropské unie a také akčním plánem v kontextu rozvojových cílů tisíciletí;
52. zdůrazňuje, že je třeba důkladně přezkoumat obchodní strategii Komise s názvem „Globální Evropa“ s cílem podpořit spolupráci na závazných normách pro sociálně a environmentálně udržitelné obchodní vztahy; v této souvislosti vyzývá k pozastavení podpisu dohod o volném obchodu s Kolumbií, Peru a Koreou a k moratoriu na pokračující jednání o těchto dohodách s Indií, Kanadou, se státy Perského zálivu a řadou zemí AKT, s nimiž jsou uzavřeny dohody o hospodářském partnerství;
53. domnívá se, že strategie EU 2020 by měla stanovit závazné cíle a mechanismy zajišťující její plnění spojující vzrůstající harmonizaci a flexibilitu;
54. v tomto ohledu vyzývá Evropskou radu a Komisi, aby přijaly ekonomické pobídky, jako jsou zvláštní fondy EU, a současně sankce, jako dodatečné poplatky, které účinně podpoří cíle EU 2020; vyzývá, aby na úrovni EU i vnitrostátní proběhla řádná parlamentní diskuse o pobídkách a sankcích;
55. domnívá se, že zásadní podmínkou úspěchu je demokratická podpora a proto musí být vnitrostátní parlamenty aktivně zapojeny do definice a provádění strategie 2020; ve stejném duchu se domnívá, že regiony, městské orgány, sociální partneři a nevládní organizace by měly být aktivně zapojeny do definice a provádění této strategie;
56. domnívá se, že strategie EU 2020 by měla posílit své strategické a operační vazby

s obecnou strategií udržitelného rozvoje a také s energetickým a klimatickým balíčkem, sociální agendou, strategií EU 2020 týkající se biologické rozmanitosti a se společnou zemědělskou politikou; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby každoročně předkládala sdělení o vzájemném působení a soudržnosti těchto strategií;

57. vyzývá Komisi, aby reformu společné zemědělské politiky a politiky rozvoje venkova zahrnula do strategie EU 2020, tak aby cíle soudržnosti, konkurenceschopnosti a udržitelnosti byly pojímány jako tři neoddělitelné cíle, jak již bylo stanoveno v lisabonské a göteborgské agendě Unie;
58. naléhavě vyzývá Evropskou radu a Komisi, aby do strategie EU 2020 zahrnuly ambiciózní správu ekonomických záležitostí na úrovni EU, včetně společného zahájení stabilizačních a konvergenčních programů a národních programů reforem ve společném rámci;
59. domnívá se, že Komise by předložit doporučení týkající se proveditelnosti vnitrostátních cílů a posoudit, zda je žádoucí poskytovat zvláštní finanční prostředky každé tři roky; vyzývá Komisi, aby přijala postupy pro oznamování výsledků plnění (resp. neplnění) cílů v rámci hodnocení národních programů;
60. zdůrazňuje, že Evropský parlament by měl každoročně hodnotit provádění strategie EU 2020 a jako složka rozpočtového orgánu by proto měl explicitně vytvořit vazbu mezi tímto hodnocením a dodatečným financováním EU;
61. vyzývá Komisi, aby v budoucnu dodržovala právní ustanovení s obecnou působností obsažené v Lisabonské smlouvě, jako je například nová horizontální sociální doložka (článek 9) nebo ustanovení týkající se nediskriminace (články 8 a 10), udržitelného rozvoje (článek 11) a ochrany spotřebitele (článek 12); domnívá se, že by patřičným způsobem měl být upraven i postup pro posouzení dopadu;
62. domnívá se, že má-li být dosaženo cíle sociálního začlenění, je třeba, aby rámcová směrnice EU, prováděná a uplatňovaná všemi členskými státy, zaručovala přiměřený základní příjem a aby byly k dispozici zvýšené veřejné prostředky založené na progresivním zdanění a účinném vybírání daní;
63. vyzývá Komisi, aby předložila aktuální komplexní analýzu dopadů liberalizace a provedla posouzení pokroku za použití nového Protokolu o službách veřejného zájmu;
64. připomíná, že je třeba zajistit všem lidem přístup k cenově dostupným službám vysoké kvality, a v zájmu dosažení tohoto cíle vyzývá k přijetí rámcové směrnice EU, v níž bude uznána zvláštní úloha služeb obecného zájmu, a směrnice EU o sociálních a zdravotních službách; vyzývá rovněž k tomu, aby byla provedena revize směrnice o pracovní době a směrnice o vysílání pracovníků s cílem zajistit lepší ochranu práv pracujících;
65. domnívá se, že má-li být dosaženo inteligentnějšího a udržitelnějšího hospodářství s většími možnostmi pro začlenění, potřebuje EU strategii ekologických pracovních míst, která funguje na základě dovedností, přizpůsobení pracovního prostředí a transformace společnosti; domnívá se, že takováto strategie by měla zahrnovat: inteligentní investice na podporu nových ekologických pracovních míst; pobídky k transformaci stávajících pracovních míst na ekologická pracovní místa, investice do školení a celoživotního

vzdělávání s cílem podpořit pracovníky při jejich rozvoji a umožnit jim v případě potřeby změnit pracovní zařazení; rámcovou dohodu o zabezpečení v přechodném období, včetně práva na školení a dostatečné sociální zabezpečení v období přechodu na jiné pracovní místo; dohodu sociálních partnerů o právu na celoživotní vzdělávání a školení na pracovišti a celkovou podporu při získávání nových dovedností a změně organizace pracovního prostředí;

66. zdůrazňuje, že strategie EU 2020 by měla obsahovat skutečnou agendu v oblasti sociální politiky, včetně vhodného zaměření Evropského sociálního fondu a programu PROGRESS, agendu aktivního začleňování podporovanou finančními a správními nástroji, silné zaměření na zabezpečení lidí ve všech životních situacích, včetně osob bez práce (rámec EU pro zabezpečení v přechodném období) a cíle pro členské státy spojené s finančními pobídkami;
67. vyzývá k tomu, aby bylo sociální hospodářství plně uznáno a prosazováno jako alternativní hospodářský model, v němž je vytvořena vazba mezi hospodářskými činnostmi a realizací politických cílů v sociální a zdravotní oblasti a v oblasti zaměstnanosti a bydlení, přičemž se reaguje na potřeby na místní úrovni a cíle v oblasti vytváření pracovních míst;
68. vyzývá Komisi k zajištění toho, aby strukturální fondy EU byly provázány s přísnými sociálními a ekologickými podmínkami, a přispívaly tudíž k plnění cílů EU v oblasti klimatu, a to tím, že zavede kontrolu zaměřenou na klima v případě každého čerpání ze strukturálních fondů, přičemž se neprodleně začne u největších projektů;
69. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské radě a Komisi.